

Реферат на тему: "Життєвий і творчий шлях Марійки Підгірянки"

Марійка Підгірянка

Реферат

на тему:

Життєвий і творчий шлях

Марійки Підгірянки

У чудовій плеяді вітчизняних жінок-сподвижниць, які все своє життя присвятили служінню рідному народові почесне місце належить Марійці Підгірянці — видатній українській письменниці, поетесі, народному педагогу, активній культурно-освітній діячці початку ХХ ст., члену спілки письменників України.

Народилася Марія Омелянівна Ленерт, відома в літературі як Марійка Підгірянка, 29 березня 1881 р. в сім'ї лісничого підгірського села Білі Ослави Надвірнянського р-ну. Росла Марійка в колі дружньої багатодітної сім'ї, на лоні чудової природи гуцульського краю, серед чесних, працьовитих людей з доброю душею, творців і носіїв захоплюючих легенд, казок, пісень. Все це мало великий вплив на формування у майбутньої письменниці, демократичного світогляду, гуманних почуттів, любові до рідного краю.

Обтяжений великою сім'єю, батько не міг дати науку всім своїм дітям. Він забезпечив освітою тільки сина. Однак допитлива і здібна Марійка енергійно взялась за самоосвіту. А ще змалечку виношувала Марійка Ленерт у серці свою заповітну мрію — стати вчителькою, що спонукає її наполегливо працювати над собою. Завдяки цьому вона самотужки оволоділа навчальним матеріалом і в липні 1896 р. у Коломиї екстерном склала іспити за восьмикласну жіночу школу, а пізніше і за Львівуську вчительську семінарію. Тоді молода вчителька поринає у вир улюбленої педагогічної праці, якій присвячує понад 40— років.

Перша світова імперіалістична війна не обминула й сім'ю Домбровських. У березні 1915 р. чоловік мобілізувався до австрійської армії, а Марія з чотирма дітьми евакуювалась в Австрію, але завжди думками линула до батьківщини. Після війни Марія як і ряд інших вчителів вирішила не повертатися в окуповану Галичину, й виїжджає на Закарпаття. І лише в липні прибуває на Галичину. Навесні 1940 внаслідок нещасного випадку (попадає під копита переляканого коня) була тяжко покалічена. Їй довелося розлучитися з учительською працею.

З 1957 р. Домбровські, як пенсіонери, мешкали в передмісті Львова, де поетеса й померла 17 травня 1963 р. похована в Львові на Личаківському цвинтарі. Марійка Підгірянка була вірною дочкою українського народу. В її особі щасливо поєднується талант народного педагога й поетеси, прозаїка й драматурга, перекладачі й громадського діяча. Вона йшла в одній шерензі зі своїми сучасниками, такими ж

педагогами й поетесами, як Уляна Кравченко, Клементина Попович, Дніпрова Чайка, Наталя Кобилянська, які боролися за відродження української нації, за щастя народне, за емансипацію жінок.

Діапазон творчості Марійки Підгірянки досить широкий як щодо жанрів, видів, так і щодо проблематики та призначення. Крім віршів, п'єс, перекладів і переспівів, вона написала ряд оповідань, великі епічні твори-поєми: "Мати страдниця" (1916), "Князь Лаборець" (1923), ряд педагогічних і літературно-критичних статей, як-то: "З перемишлян", "Ганна Барвінок".

У хатинці

Тихо, ляля моя, спи!

Надворі гудуть вітри.

Надворі мете снігами,

Нам тут добре коло мами.

Нам тут добре у хатинці

І лялюні, і дитинці,

Спи, лялюню, спи!

Хай гудуть вітри!